اوه ذري وذره لکافور و   هم اوه ذري يي عنبر نشانکه
پهر پره باندي کښلي وه دري خط   دالګفتار تحقيق رښتيا محققانکه
يو پر يي تسميه کلمه کښلي   د ديم خط يي اياه کښلي د فرقانکه
کل شئ هالک الا وجهه   دا حديث لياکه رسول د اوبانکه
موذن چه بانګ نماز اغاز کړ خلق   هغه مرغه يي واواز ته ساعانکه
غه مرغه هم پر بله يک وجه غانکوه   مقرري دا پنځه وقت ازانکه
مشک کافور زعفران غني جدا کړ   بيايي لخره يکلواله بهشتيانکه
باوياد رشانه بي اواز خپل   غه مرغه چه تاد بسار خپل جاجانکه
سبحان الله العظيم و بحمده   باد يخداي ذکر د دغه مرغکوزانکه
غه مرغه چه پله شي کړ دواړ ښکر   لرزيدني د بهشت پيدا خښانکه
غه ونه چه يو خپله غري يکا ه   غه اوازي خداي يخوز د حورانکه
دوي پيرون شوي د جنت لکو   يکانکر وکشي غانځر کند هم معشوقانکه
پيرون سر که دکانکر ولاړ خوښ   دغه کړوي انتظار د شوهرانکه
لک وقت د غاني راشي دوي خوښ کړ   چه ضوز چښتني به ياد نوم د رحمانکه
دوي والاهي دياري بعيادت کړ   غان پشمار لهغو خاصو عابدانکه
پهغه مرغه اواز غيب وشي   چه تاکوم فعل خوشي کړي پخپل غانکه
غه مرغه وته اکاه يي بار يخداي   غه طاعت چه باخلاص ستا بندګانکه
که رحمت نظر ته وکړي پدوي باندي   ستا طاعت چه پطريق د صادقانکه
پاک الله واي چرک ته خاموش شه   مايد وي باندي شه فضل احسانکه
نه هر ورځ پنځه وار دوي ته کورم   پهغو وقت چه دوي نمانځه ولاړ غانکه

بم هغو

پهغو چه مايو ځي فضل وه کما   نود رم لبذ غمونه د ښيرانکه
دغه پسي جبرائيل له لاسي ونيوه   بخوشي منتهي وته روانکه
يو سپين تخت ورته ښکاره شه   چه زينت يي پصافي بخو عنوانکه
پاک رسول وي دا کوم غاي دي جبرائيل   او دا تخت يي پناصه د چا عيانکه
جبرائيل وچه دا تخت غما وايه يي   چه يي سدرة المنتهي نام نشانکه
باري خداي چه دا غما صورت پيدا کړ   غما غاي د استوګي د امکانکه
که پقدر د ونيته تر غاي پيش شم   وراندي تللي تر دا جاي راته نقصانکه
پهر نيا ليه غما وسوځي پر واره   باد يخداي په ما دا هيبت کفرمانکه
جبرائيل پهغه تخت د پاس کښيناسته   پاک رسول ي پهغه غاي پاته جبرانکه
بيا اواز شه محمد وراندي راشه   تا خاطر وچي قريشانکه
پهغه غاي نوراني تخت ورته حاضر شه   پاک نبي په تخت سوره په فرو شانکه
هغه تخت پهوا والوته مخ پورته   بالا تر يي تر اوه واړه اسمانکه
پاک نبي چه وکاته جبرائيل نه وه   جبرائيل ته يي اواز په پاک زبانکه
چه نه غم ته لا پاته پخپل غاي شي   د اسوي مخ پو رانده لاته کورانکه
جبرائيل وستا مقام هيڅ روزبه   چه سل ذره جبرائيل غوندي شماليري فنانکه
باري خداي د ستا قدر وي محمده   کل مخلوق يي ستا پرغه نام قربانکه
اسرافيل ورته ښکاره شه تر عرش لاندي   پقدرت يي نغيل ږيي پلبانکه
دواړه سترګي پهغه شي وته بنولي   نظر يي د وهلو بجرمانکه
اسرافيل غند فرښته کوي نامه   د نغيل پر بادي خم لګ کانکه
اوه زر کال لار د پښلي د دارين وه   پاوه شاخ يي د وغ دده ارکانکه

Copyright © King Saud University